

Sygn. akt I C 3511/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Smolińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Wyrozębska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w B.

przeciwko R. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Justyna Smolińska

Sygn. akt I C 3511/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w restrukturyzacji z siedziba w B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 1156,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że strony zawarły umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której pozwany zobowiązał się do zwrotu kwoty 1255,20 zł w pięciu tygodniowych ratach począwszy od dnia 25 maja 2012r. Pozwany nie wywiązał się ze spoczywającego na nim obowiązku zwrotu udzielonej mu kwoty. Spłacona została wyłącznie kwota 385 zł. Następnie w dniu 13 czerwca 2013r. strony zawarły aneks do umowy pożyczki, na mocy którego pozwany zobowiązał się do spłaty istniejącego na chwilę zawarcia aneksu zadłużenia z tytułu niespłaconej pożyczki w wysokości 990,20 zł. Po podpisaniu aneksu pozwany uiścił kwotę 170 zł. W dniu 2 sierpnia 2016r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednakże wezwanie to okazało się bezskuteczne. Na zadłużenie pozwanego składają się kwoty: 820,20 zł z tytułu niespłaconej pożyczki oraz 336,01 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek.

Pozwany R. B. podniósł zarzut przedawnienia i wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 maja 2012r. powód (...) S.A. w restrukturyzacji z siedziba w B., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zawarł ze stroną pozwaną umowę o pożyczkę gotówkową nr (...). Wypłacie dla pozwanego podlegać miała kwota 700 zł. Umowa przewidywała opłatę przygotowawczą w wysokości 70 zł oraz opłatę za obsługę pożyczki w domu w kwocie 369,53 zł. Łącznie zobowiązanie do spłaty wynosiło 1255,20 zł. Pożyczka miała zostać spłacona w 30 tygodniowych ratach.

(dowód: umowa k. 23 – 26).

Pozwany nie wywiązał się ze spoczywającego na nim obowiązku zwrotu udzielonej mu kwoty. Dokonał spłaty wyłącznie kwoty 385 zł.

(bezsporne).

Następnie w dniu 13 czerwca 2013r. strony zawarły aneks do umowy pożyczki nr (...), na mocy którego pozwany zobowiązał się do spłaty istniejącego na chwilę zawarcia aneksu zadłużenia z tytułu niespłaconej pożyczki w wysokości 1020,20 zł w ratach tygodniowych w wysokości 20 zł począwszy od dnia 13 czerwca 2013r.

(dowód: aneks do umowy k. 27).

Po podpisaniu aneksu pozwany uiścił kwotę 170 zł.

(bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o takie załączniki, które miały wartość dowodową i miały charakter dokumentu.

W niniejszej sprawie powód dochodził zasądzenia na jego rzecz kwoty wynikającej z umowy o pożyczkę gotówkową łączącą go z pozwanym.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który zdaniem Sądu zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Art. 118 k.c. wskazuje zaś, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą powoda i jej charakter, który pozostaje w związku z łączącym strony umowy pożyczki stosunkiem zobowiązaniowym, nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia powoda wynosi trzy lata. Warto w tym miejscu przywołać Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie I ACa 674/12, w którym wskazano, że o związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny decydować okoliczności istniejące w chwili powstania roszczenia, przy czym bez znaczenia dla tej kwalifikacji pozostaje, czy roszczenie powstało w relacji obustronnie profesjonalnej, czy też profesjonalista (przedsiębiorca) występuje tylko po jednej stronie stosunku prawnego, wystarczy, iż podmiotem gospodarczym jest osoba występująca z roszczeniem.

Roszczenie objęte pozwem miało być związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a zatem ulega przedawnieniu po upływie 3 lat. Na tle niniejszej sprawy nie sposób ustalić w sposób pewny, od jakiej dokładnie daty ten termin należy liczyć, zważywszy że powód nie przedłożył pisma informującego o wypowiedzeniu umowy. Niemniej jednak w realiach przedmiotowej sprawy okolicznością niebudzącą wątpliwości jest, że zgodnie z zapisami aneksu do umowy spłata zobowiązania pozwanego nastąpić miała w ratach tygodniowych w wysokości 20 zł począwszy od dnia 13 czerwca 2013r. Zważywszy, że pozwany zobowiązał się do spłaty kwoty 1020,20 zł, to miała ona nastąpić w około 51 ratach (1020,20 : 20). Z powyższego wynika zatem, iż całkowite uregulowanie należności miało nastąpić w

przeciągu niecałego roku od zawarcia aneksu, czyli najpóźniej do czerwca 2014r., a zatem dopiero po tym czasie mógł rozpocząć swój bieg termin przedawnienia roszczenia. Roszczenie stało się zatem wymagalne w bliżej nieokreślonym dniu czerwca 2017r. Stwierdzić zatem należy, iż pomiędzy datą wymagalności roszczeń a datą wytoczenia powództwa (31 lipca 2017r.) minął okres 3 letni, który jest okresem przedawniania w niniejszej sprawie.

Już zatem tylko z tego względu powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w wyroku.

SSR Justyna Smolińska